

Cal complir el mandat dels guerrillers

EXPRESSIO de les més pures i glorioses tradicions combatives i alliberadores dels nostres pobles, l'heroica Agrupació Guerrillera de Llevant i d'Aragó acaba de formular una crida patriòtica i apremiant a tots els espanyols honrats, a tots aquells que, respectuosos amb la voluntat del poble, aspiren a restablir el nostre país a la llibertat i a la democràcia. És la veu autoritzada dels lluitadors de l'interior que en el cor mateix d'Espanya i amb el sacrifici de llur sang i de llurs vides, mantenen enlaire la bandera de la República, estranyats al perill i a la defallença.

La crida de l'Agrupació Guerrillera de Llevant i d'Aragó, sorgeix en els moments en què la lluita popular s'acumula i s'agiganta a tot el llarg del país, accelerant amb ella la crisi del règim franquista i fent cada vegada més profunda la seva descomposició.

En els moments en què des de dins i fora del país s'accentuen les maniobres i els esforços de totes aquelles forces i homes interessats a imposar a tota costa als nostres pobles una sortida antinacional, antidemocràtica i antirepublicana.

Exponent irrefutable de l'esperit i voluntat de lluita que anima tots els pobles hispànics, ambaixada segura i fidel de llurs anhels, la crida de l'Agrupació Guerrillera de Llevant i d'Aragó és la demostració més categòrica de la falsedat dels arguments que ha utilitzat la tropa de capituladors per a tractar de justificar i poder tirar endavant els seus plans de traïció a la causa democràtica del poble i de la República. Què és el que han dit?

Han dit i repetit que el poble no podia lluitar perquè Franco era massa fort.

Han dit i repetit que era inútil la lluita, car trobant-se Espanya a l'occident d'Europa, la seva sort estava determinada per aquest fatalisme geogràfic.

Han dit i repetit que continuar la lluita era condemnar el poble a més sofriments i a vessar estèrilment més sang.

Han dit i repetit que no es podia lluitar perquè els nostres pobles estaven cansats.

Tot ho han dit i tot ho han fet i continuen fent-ho, com és denunciant en el manifest del Comitè Central del P.S.U. del febrer d'enguany:

« per a dividir les forces obreres i republicanes, sembrar la confusió i la demoralització, la desconfiança en les pròpies forces, destruir les institucions de la República, sabotejar la lluita, per tal d'imposar una solució reaccionària a una opinió pública adormida per il·lusions criminalment i apel·lacions tartufianes a un sentimentalisme espectacular ».

I per a millor servir els interessos i privilegis de la reacció espanyola i els de l'imperialisme, per a fer d'Espanya una segona Grècia.

Malgrat tots els seus esforços, però, i els esforços de la reacció imperialista, malgrat la repressió brutal i sagnant del franquisme, res no ha pogut allunyar els nostres pobles del seu camí. Del camí de la lluita que no abandonen ni abandonaran mai, costi el que costi i passi el que passi.

Una lluita que a l'interior del país meix i unirà cada vegada més fortament tots els patriotes, tant se val la seva religió i la seva ideologia, disposats a acabar amb el jou del règim tirà i assassí del franquisme i per a fer d'Espanya un país lliure i democràtic, sobirà i independent.

Car els nostres pobles saben que és amb la lluita i solament a través d'ella que podran assegurar el ple exercici de la llibertat que ha d'obrir de bat a bat el restabliment de la República.

Els nostres pobles han lluitat i és amb la seva lluita que han demostrat ésser més forts que Franco i que la reacció internacional. Han lluitat i lluiten perquè saben que aquest és el camí més curt, el

menys dolorós i el més segur per arribar a la fita victoriosa, el que ha d'impeidir el que els nostres pobles puguin ésser cam de canó de la guerra que la reacció imperialista prepara i vol fer contra els pobles lliures i veritablement democràtics.

En nom de la sang vessada pels centenars de milers de patriotes, d'herois caiguts i assassinats, en nom d'un poble que vol viure lliure i no esclavitzat, l'Agrupació Guerrillera de Llevant i d'Aragó crida tots els combatents, tots els patriotes antifranquistes a coordinar tots els esforços per ampliar i fer més efectiva la lluita contra Franco i la seva Falange de pistolers.

« Ha arribat l'hora », ens diuen, « DE CONSTITUIR EL CONSELL CENTRAL DE LA RESISTENCIA QUE COORDINI I DIRIGEIXI TOTES LES FORCES QUE LLUITEN CONTRA EL FRANQUISME I ORGANITZI PER A AQUESTA LLUITA LES AMPLIES MASES POPULARS ».

« Ha arribat l'hora », ens diuen, « D'ELABORAR UN PROGRAMA NACIONAL I DEMOCRÀTIC COMU A TOTA LA RESISTENCIA, QUE ES CONVERTIRIA EN LA BANDERA DE LA LLUITA DELS ESPANYOLS PER A LLUR ALLIBERAMENT ».

Calen foc a un Ajuntament

A la província de la Corunya, els guerrillers van assaltar fa pocs dies l'ajuntament del poble de Villarmayor i hi van calar foc.

Uns dies després, el mateix grup de guerrillers es presentà novament al poble i distribuï propaganda de la Quarta Agrupació Guerrillera i del Partit Comunista. Els guerrillers explicaren que havien calat foc a l'ajuntament per a fer desaparèixer els documents, llistes i rebuts de les multes que els falangistes imposen als pagesos.

Els pagesos de l'interior estan entusiasmats i comenten favorablement el fet, ja que es donen compte que els guerrillers els defensen contra la voracitat dels falangistes.

Un acarnissat combat

Al terme de Lanjaron, província de Granada, es produí fa uns dies un dotze dies una violenta topada entre un grup de guerrillers i un destacament de guàrdies civils que anaven de descoberta per la Serra.

Tan bon punt van establir contacte, es lliurà un violent combat del qual resultà mort un guàrdia i el guerriller Ramon Rodriguez.

Impotents de derrotar els guerrillers, els civils van entrar altra vegada al poble de Lanjaron fets uns furiosos i es van lliurar a una violenta repressió contra els veïns.

Metge detingut pel « crim » d'assistir els guerrillers ferits en combat

Les forces de la guàrdia civil del poble de Betanzos, de la província de la Corunya, han detingut el metge Santiago Mine Loiba el qual acusat d'haver donat assistència a uns guerrillers ferits.

Els sicaris falangistes han intentat fer-li confessar els llocs on estan aquests guerrillers i també els campaments de les forces guerrilleres, i no han reultat davant els maltractes per obligar-lo a parlar.

La detenció d'aquest metge ha causat una forta impressió entre els veïns de Betanzos, indignats de veure fins a quin salvatgisme són capaços d'arribar els esbirros falangistes en llur ràbia impotent contra els combatents de la República.

Només saben assassinar homes indefensos

Les forces de la guàrdia civil que estan acantonades a un lloc anomenat Gatova de la província de Castelló, van sortir en persecució d'un pagès que anava de camí per la carretera i sense avisar-lo comengren a trets contra ell i el mataren.

Està vist que, impossibilitats de tenir èxits en la seva lluita contra els combatents de la República que els reben a trets, els guàrdies civils prefereixen assassinar impunement els pagesos indefensos per tal de poder donar, després, compte a

Un que no tornarà a fer de confident de la policia

Un grup de guerrillers que operà a la zona minera d'Astúries ha castigat com es mereixia un botxi falangista anomenat Juan Femenosa, caporal del sometent de S'ana Santa Ana.

Aquest element, especialitzat en la delació de comunistes i altres antifranquistes, es feia el valent, cregut que els seus crims quedarien sempre impunes, però fa uns dies que un grup de guerrillers el va pescar quan estava emborraxant-se, junt amb uns altres falangistes, en una taverna de la població. Els guerrillers van prendre la taverna per assalt i, després de castigar-lo d'una vegada per totes, es retiraren a llurs bases.

Els veïns de la conca de Langreo, on aquest botxi falangista actuava, han rebut la notícia amb visibles mostres de satisfacció i comenten l'acció guerrillera molt favorablement.

Bé, us deixaré mil pessetes si em firmeu un rebut de mil duros.

Buñá! Això és el pla Marshall.

Avui

Proletaris de tots els països, uniu-vos!

Organ del Partit Socialista Unificat de Catalunya

SETMANARI - Num. 155. - Preu 10 fr. - 2 de Juny del 1948 - Redacció i Administració : 33, Rue de la Grange-aux-Belles, Paris (X^e)

EL PROCES DELS 80

El franquisme insulta la democràcia francesa perquè se sap execrat

La mobilització per salvar els 80 patriotes catalans en perill a Barcelona abasta cada dia més amplis sectors democràtics d'Europa i d'Amèrica. Els falangistes s'han vist obligats a acusar el cop que els dona la democràcia internacional.

La pluja de cartes i de telegrams que arriben a les adreces que donem en cada número de « LLUITA », ha obligat el franquisme a fer pública la cínica circular del ministre de Relacions exteriors,

Martin Artajo, per la qual intenta deshonrar uns homes que són un honor per a Catalunya i per a la República.

Aquesta digna actitud de la democràcia internacional obliga les « autoritats » franquistes a agafar paper i ploma per intentar justificar aquest nou crim del terrorisme que Franco ha implantat a la Península.

Com un exemple, donem extrets d'una carta que un jerarca falangista de Barcelona — Ramiro Mas-

« La mobilització per salvar els 80 patriotes catalans en perill a Barcelona abasta cada dia més amplis sectors democràtics d'Europa i d'Amèrica. Els falangistes s'han vist obligats a acusar el cop que els dona la democràcia internacional. »

« La mobilització per salvar els 80 patriotes catalans en perill a Barcelona abasta cada dia més amplis sectors democràtics d'Europa i d'Amèrica. Els falangistes s'han vist obligats a acusar el cop que els dona la democràcia internacional. »

« No hem leïdo todavia ninguna demanda de indulto o de clemencia que provenga de su organizacion. »

Tanmateix, el franquisme és un càncer que no ha estat extirpat dels cors d'Europa, d'una Europa terriblement martiritzada pel feixisme, les darreres supervivències del qual apliquen encara, per a escarni d'Europa i del món, els procediments del feixisme a Espanya, unes víctimes del qual són aquests 80 catalans en tan greu perill.

« No hem leïdo todavia ninguna demanda de indulto o de clemencia que provenga de su organizacion. »

Tanmateix, el franquisme és un càncer que no ha estat extirpat dels cors d'Europa, d'una Europa terriblement martiritzada pel feixisme, les darreres supervivències del qual apliquen encara, per a escarni d'Europa i del món, els procediments del feixisme a Espanya, unes víctimes del qual són aquests 80 catalans en tan greu perill.

« ... estamos hasta más arriba de los testiculos de Vd., de la C.G.T. y de toda esta coleccion de bandidos y criminales de derecho común. »

Aquest llenguatge de patibularis, de pati de la Gardunya, de prostíbuls, retrata la moral de les « autoritats » que « governen » Espanya. Aquesta baixa i descarada manera de contestar a una organització democràtica que ha lluitat contra la salvatgeria hitleriana amb un gest i uns sacrificis que l'honoren, que dona mostres del sentit humà que anima els seus afiliats, posa una vegada més de relleu la mala sang i els intents perversos de les feres que tenen el Poder a Espanya.

« ... estamos hasta más arriba de los testiculos de Vd., de la C.G.T. y de toda esta coleccion de bandidos y criminales de derecho común. »

Aquest llenguatge de patibularis, de pati de la Gardunya, de prostíbuls, retrata la moral de les « autoritats » que « governen » Espanya. Aquesta baixa i descarada manera de contestar a una organització democràtica que ha lluitat contra la salvatgeria hitleriana amb un gest i uns sacrificis que l'honoren, que dona mostres del sentit humà que anima els seus afiliats, posa una vegada més de relleu la mala sang i els intents perversos de les feres que tenen el Poder a Espanya.

« PODEM ATURAR, I HEM D'ATURAR, LA MA DELS BOTXINS FALANGISTES! »

Que ningú no negligeixi aquest deure!

« PODEM ATURAR, I HEM D'ATURAR, LA MA DELS BOTXINS FALANGISTES! »

Que ningú no negligeixi aquest deure!

Podeu salvar-los!

per Pierre COURTADE

Pierre Courtade ha escrit, al darrer número d'« Action », de Paris, un emocionat article a favor dels 80 patriotes catalans, la traducció del qual donem a continuació:

« Hi ha uns vintanats patriotes catalans que han d'ésser « jutjats » pròximament per un tribunal franquista a Barcelona. »

Setze d'aquests patriotes estan amenaçats de mort. Malgrat els maltractes i les tortures, ha estat impossible d'establir la prova de llur participació als « actes terroristes » dels quals són acusats.

En realitat són tractats com ostages. Franco, que se sent amenaçat, posa mà dels recursos i es val dels procediments de Tsalldaris. Li calen víctimes com més millor.

Franco no ha trobat res més bo per a justificar el seu terror que llançar contra aquests homes la tradicional acusació, la innoble acusació repressiva del botxi de Chateaubriant segons la qual els comunistes no eren francesos.

En un telegrama adreçat a totes les representacions diplomàtiques del Govern franquista a l'estranger, el ministre d'Afers estrangers Martin Artajo ha declarat: « Es rotundament fals que la causa que té lloc a Barcelona contra vintanats individus sigui perquè pertanyen a organitzacions catalanes. Tots ells han declarat que pertanyen al Partit Socialista Unificat. »

Comunistes i no pas catalans, no pas espanyols, comunistes i no pas francesos, progressistes « no americans ». La mateixa ignominia serveix per tot arreu per a justificar el mateix crim.

Cal salvar aquests homes. I per això, cal sobretot convèncer-se de l'eficàcia d'una protesta universal en un cas d'aquesta mena. Nosaltres no hem pogut ar-

ribar malauradament a aturar immediatament les execucions d'Atenes, però és cert que l'emoció provocada a tot el món per aquest crim ha salvat d'una mort segura centenars d'ostages.

Escriviu, protesteu. Han estat recollides ja milers de signatures a França, Txecoslovàquia, Bulgària, Mèxic, Itàlia, Cuba, entre els medis parlamentaris de la Gran Bretanya. Franco ha sentit ja la necessitat de justificar-se i ho fa per l'intermediari del seu ministre d'Afers estrangers, la qual cosa vol dir prou clar que es té a l' compte de la significació internacional d'aquest procés.

Adreceu les vostres protestes a França-Espanya, 4, cité Monthiers, Paris (9e) o bé escriviu o telegrafeu directament a l'Ambaixada d'Espanya a París.

Sabem que no eridem en va els nostres lectors i els amics d'« Action ».

Quina joia, quin orgull per a vosaltres i per a nosaltres el dia que us assabentaren que Angel Carrero, Pere Valverde, Númen Mestres, Wilson Batlle, Joaquim Puig-Pidemunt, Ferran Rius, Carles Sancho, Manuel Rivacova, Carles Martínez, Pasqual Tobias, Esteve Arias, Sants Gómez, Carles Valls, Salvador Carsi, Josep Martínez i Angel Gutiérrez han estat salvats per vosaltres, si per vosaltres personalment, perquè haureu tingut el valor d'agafar tot seguit un full de paper i de fer signar una petició als vostres amics, als vostres companys de treball, a gent que tal vegada no tenen les vostres idees, però que estan disposats, si vosaltres els en doneu ocasió, a testimoniar per la innocència i per l'honor ».

Aspectes de la situació econòmica La F.A.I., com Franco demana la guerra contra la U.R.S.S.

En números anteriors hem parlat de la descomposició del règim franquista. Volem, avui, donar alguns elements informatius que demostren fins a quin punt l'economia franquista està en plena bancarrota.

UNES IMPRESSIONS GENERALS

Espanya és un lloc agradable per als que tenen diners i desagradable per als que no en tenen. Els aparadors estan plens de mercaderies atractives, però el cost de la vida està per damunt de qualsevol proporción amb relació als salaris.

Les classes mitjanes passen també una situació difícil. Sovint veu el fet que molts de llurs components han de realitzar diversos treballs. Es dona el cas de persones que són funcionaris d'un Ministeri i que donen classes i treballen en un període. I encara els resulta difícil poder viure.

UN PROGRAMA... IRREALITZABLE

Com cada any el marqués d'Urgujo, president del Banc Urquijo —el primer banc d'Espanya— va presentar el dia 16 de març un informe sobre la situació econòmica del nostre país.

Després de constatar que existia una greu limitació a la expansió de les produccions, confessa que això és degut a: «en el orden interior, por la falta de alimentos y de mano de obra especializada y en el orden internacional por la escasez de materias primas o auxiliares, como carbón, chatarra y fertilizantes y maquinaria de todas clases».

FRANCO VA DARRERA LES DIVISES FORTES

Franco ha enviat als Estats Units diversos banquers lligats al règim perquè gestionessin crèdits nord-americans. La propaganda franquista, amb el desig d'influenciar l'opinió nacional i internacional a favor de Franco, parla de propers emprèstitos nord-americans i cita la xifra de 700 milions de dòlars, de 50 milions de pessetes per una altra banda...

Per altra part, per obtenir alguns dòlars suplementaris que li permetin d'anar fent la viu viu, el Govern franquista ha disposat que els comptes, valors i dipòsits a l'estranger a favor de ciutadans espanyols siguin obligatòriament convertits en pessetes per compte del Govern.

Es clar que els taurons més grossos han pres ja mesures per evitar d'ésser perjudicats el més mínim en llurs interessos. En els medis bancaris de Madrid es manifesta clarament que els mateixos banquers, que el franquisme ha enviat als Estats Units per a gestionar crèdits, entre ells els senyors Eduardo Viallonga del Banc Central i Botín del Banc de Santander, han aprofitat el viatge per a posar llurs capitals i els de llurs societats en seguretat, sotraient-los de la conversió.

LA BORSA. UN TERMOMETRE

La situació de la Borsa revela totes les contradiccions del règim i l'ensulsiada de l'economia espanyola.

El gener d'aquest any es van negociar a Espanya accions per valor de 422 milions de pessetes, mentre que el gener de l'any passat la xifra fou de 711 milions. Hi ha hagut, doncs, una baixada del 40,7%.

El mes de febrer, la baixa fou encara més forta. De 685 milions el febrer del 1947 ha passat a 356 milions el febrer del 1948, és a dir, una baixada del 48%.

Les accions baixen constantment de preu, havent-hi una gran oferta i poca o gairebé no gens de demanda. El mes de maig ha estat catastròfic a les Borses de Madrid, Barcelona i Bilbao. A la de Bilbao, per exemple, hi ha hagut dies que el nombre de transaccions de compra i venda no han arribat a 15. El desànim a la Borsa és tan gran que la sala es troba gairebé sempre buida.

Durant la tercera setmana del mes de maig, a la Borsa de Bilbao hi ha hagut una baixada que des de 20 punts en les accions del Banc Guipuzcoano —que són les que menys han perdut— fins a 290 punts de l'Aznar, amb la qual cosa la mitjana de baixa ha estat d'uns 35 a 40 punts.

La Borsa de Madrid assenyalava una tendència semblant. La mateixa setmana, les accions bancàries, elèctriques, mineres, navals, dels monopolis, immobiliàries, d'indústries químiques i industrials, han baixat 10, 15, 45 i fins i tot 125 punts com ha estat el cas de les de l'Urbanitzadora Metropolitana.

Hi ha encara més, però. Aquestes baixes no han estat esporàdiques, sinó que són la continuació d'una baixa general que dura des de fa una pila de mesos i que els economistes franquistes confessen que no veuen el seu acabament.

Lluita del poble, explica, en una gran mesura, els intents de certs grups financers, polítics i vaticianistes que cerquen una sortida a l'actual situació, solució que, tot i salvant les essències del règim, trenqui la voluntat de lluita dels pobles hispànics i sigui capaç de mitigar, si no és possible solucionar, la crisi econòmica actual.

ELS RICS TENEN POR

En els medis financers d'Espanya existeix una gran por davant l'eventualitat d'un canvi polític que podria portar la República, ja que aleshores molta gent que s'ha enriquit gràcies a l'estraperlo i els grans negocis bruts hauria de donar compte de com ha fet les fortunes.

Ningú no vol comprar valors per por de revelar les seves fortunes amb operacions de darrera hora i s'observa també una gran resistència per part dels capitalistes a desprendre's dels documents que acrediten la possessió de valors de l'època anterior a la guerra, ja que consideren que aquestes inversions oferirien més garanties en cas d'un canvi polític.

Així s'explica el fet que hi ha empreses que malgrat que llurs negocis són florents i reparitxons bons dividends, venen llurs accions baixant alarmadament a la Borsa. Per exemple, la Companyia Nostra Aznar —aquest cas no és únic— després de donar compte d'un bon balanç i repartir bons dividends, ha vist les seves accions perdre en una setmana 290 punts i la setmana següent 350 punts, total 640 punts en dos setmanes; i segueixen baixant.

Sembla que els inversionistes, fonamentalment els més lligats al règim, com són combustible i metalls, matèries auxiliars i equips per a l'agricultura i cita la xifra de 777 milions de dòlars. Com podrà Franco procurar-se aquestes divises? Aquest és un problema que el marqués d'Urgujo no soluciona, ja que ell mateix reconeix que: «de la capacidad de pago española, el 75 % procede de las exportaciones agrícolas».

EL NOSTRE PARTIT NOMES LLUITA CONTRA EL FRANQUISME

Haurem de repetir, una altra vegada, que el P.S.U. no lluita contra cap Partit ni Organització democràtica? Que no volem ni desitgem ni la divisió de la classe obrera ni la mort de cap Partit ni Organització republicana de Catalunya?

Seria innecessari dir-ho novament si no fos que certs dirigents de l'Esquerra Republicana de Catalunya, més interessats a dividir les forces republicanes que a acabar amb el franquisme i restablir la República, s'omplen la boca amb aquesta calúmia:

«els homes del P.S.U. no han dubtat a emprendre una campanya, dominada per la vilesia i la indignitat, contra el nostre Partit...»

com diu encara, reincidint, «La Humanitat» del dia 28 de maig.

No, companys de l'E.R.C., el P.S.U. de Catalunya no ataca el vostre Partit amb «vilesia i indignitat» ni té cap interès a restablir la força ni regatejar-li la personalitat. Allò que volem és unir-nos amb vosaltres per a liquidar el franquisme i restablir la República, perquè el nostre enemic comú és Franco i el seu règim.

La mentida vil segons la qual nosaltres som enemics de l'Esquerra ha estat inventada per alguns dirigents capituladors que voldrien desviar així l'atenció de llurs militants de la política capítoladora i anticatalana que ells practiquen i, per una reacció d'autodefensa, llançar-los contra els comunistes.

Si hi ha algú que perjudicia l'Esquerra «vilmant i indigna» no som precisament nosaltres, sinó certs dels seus actuals dirigents que amb llur política capituladora li fan jugar un paper del qual s'averonyiren Macià i Companys. Els capituladors, incrustats en l'actual Direcció d'Esquerra treballen, conscientment, per castrar-la de tota la saba republicana i democràtica i transformar-la en un apèndix del Partit Nacionalista Basc i al servei de la política reaccionària del Vaticà, que vol salvar les essències del franquisme.

Vegeu el que diu «El Economista» del dia 1 de maig, referint-se a la Borsa de la capital catalana: «Lo que queda, lo que no varia, es ese perfil característico de los últimos meses y que nos da la imagen de una Bolsa en profundo estado de postración, incapaz de asegurar un mínimo de actividad de los corros y de contrarrestar esta ya ostentada tendencia depresiva de las cotizaciones.»

MOBILITZEM-NOS!

«Ja no són dotze, sinó setze, les penes de mort anunciades pel fiscal!»

«El repte criminal de Franco i Falange als pobles hispànics i a l'opinió democràtica mundial ha d'esperonar molt més la nostra acció. Cal salvar la vida dels patriotes catalans. Cal assegurar un procés civil i amb plenes garanties de defensa.»

Tots els patriotes catalans, sigui quina sigui llur ideologia política, han de sentir-se solidaris dels 80 herois que Franco pretén sacrificar, perquè ells són l'expressió viva de la resistència, perquè són ells l'honor i la força d'un Catalunya que no es sotmet i que renexerà més rica i plena, perquè són tots els catalans que hom vol ferir amb el sacrifici dels millors.

els 80 patriotes amenaçats de mort a Barcelona, en la qual participen la majoria de les organitzacions d'E.R.C. i l'Esquerra, al seu Consell Directiu d'Interior, demostrà que és possible unir-se per anar contra el franquisme, per lluitar.

«En les condicions actuals de la lluita, en les condicions previsible de la reconstrucció de Catalunya l'Esquerra és l'aliada natural del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Mireu-ho com vulguen: Dialècticament és així.»

«El més gran exemple ens ve d'aquesta Agrupació Guerrillera de Llevant i Aragó que acaba de fer pública la crida que hem donat a conèixer en el nostre darrer número i invitant les forces de la Resistència a constituir el Consell Central de la Resistència d'Espanya i a elaborar un Programa nacional i democràtic capaç d'agrupar al seu voltant totes les forces republicanes i patriotes»

«... la unitat combatent d'Esquerra Republicana de Catalunya, partit progressiu i representant de les masses populars i avançades que no tenen una consciència de classe i el Partit Socialista Unificat de Catalunya, partit únic de la classe obrera catalana, és decisiva avui en la lluita contra Franco i Falange, contra la restauració monàrquica, contra el revivisciment dels reaccionaris catalans dirigits pel senyor Ventosa i Calvell, i demà per a la reconstrucció pacífica, fecunda, ràpida, de Catalunya.»

L'Esquerra, però, s'enfonsaria en la desfeta més vergonyosa si persistia a aliar-se amb la reacció i seguir l'actual política anticomunista.

L'exemple ens ve de l'interior, dels guerrillers de l'obrer, dels pagesos i dels intel·lectuals, dels mestres i de tots els patriotes que, units, s'oposen a la tirania i amb la seva lluita minen les bases del franquisme. En aquesta unitat combatent dels catalans republicans i patriotes participen també, malgrat els desigs d'alguns dels seus dirigents, molts militants d'Esquerra. La mobilització per salvar

«... la unitat combatent d'Esquerra Republicana de Catalunya, partit progressiu i representant de les masses populars i avançades que no tenen una consciència de classe i el Partit Socialista Unificat de Catalunya, partit únic de la classe obrera catalana, és decisiva avui en la lluita contra Franco i Falange, contra la restauració monàrquica, contra el revivisciment dels reaccionaris catalans dirigits pel senyor Ventosa i Calvell, i demà per a la reconstrucció pacífica, fecunda, ràpida, de Catalunya.»

«El més gran exemple ens ve d'aquesta Agrupació Guerrillera de Llevant i Aragó que acaba de fer pública la crida que hem donat a conèixer en el nostre darrer número i invitant les forces de la Resistència a constituir el Consell Central de la Resistència d'Espanya i a elaborar un Programa nacional i democràtic capaç d'agrupar al seu voltant totes les forces republicanes i patriotes»

«No siguin aces, no us baralleu anglesos i els americans amb alemanys, ajunteu-vos i jo amb altres, per a fer la guerra a U.R.S.S.»

MOBILITZEM-NOS!

«Ja no són dotze, sinó setze, les penes de mort anunciades pel fiscal!»

«El repte criminal de Franco i Falange als pobles hispànics i a l'opinió democràtica mundial ha d'esperonar molt més la nostra acció. Cal salvar la vida dels patriotes catalans. Cal assegurar un procés civil i amb plenes garanties de defensa.»

Tots els patriotes catalans, sigui quina sigui llur ideologia política, han de sentir-se solidaris dels 80 herois que Franco pretén sacrificar, perquè ells són l'expressió viva de la resistència, perquè són ells l'honor i la força d'un Catalunya que no es sotmet i que renexerà més rica i plena, perquè són tots els catalans que hom vol ferir amb el sacrifici dels millors.

els 80 patriotes amenaçats de mort a Barcelona, en la qual participen la majoria de les organitzacions d'E.R.C. i l'Esquerra, al seu Consell Directiu d'Interior, demostrà que és possible unir-se per anar contra el franquisme, per lluitar.

«En les condicions actuals de la lluita, en les condicions previsible de la reconstrucció de Catalunya l'Esquerra és l'aliada natural del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Mireu-ho com vulguen: Dialècticament és així.»

«El més gran exemple ens ve d'aquesta Agrupació Guerrillera de Llevant i Aragó que acaba de fer pública la crida que hem donat a conèixer en el nostre darrer número i invitant les forces de la Resistència a constituir el Consell Central de la Resistència d'Espanya i a elaborar un Programa nacional i democràtic capaç d'agrupar al seu voltant totes les forces republicanes i patriotes»

«... la unitat combatent d'Esquerra Republicana de Catalunya, partit progressiu i representant de les masses populars i avançades que no tenen una consciència de classe i el Partit Socialista Unificat de Catalunya, partit únic de la classe obrera catalana, és decisiva avui en la lluita contra Franco i Falange, contra la restauració monàrquica, contra el revivisciment dels reaccionaris catalans dirigits pel senyor Ventosa i Calvell, i demà per a la reconstrucció pacífica, fecunda, ràpida, de Catalunya.»

L'Esquerra, però, s'enfonsaria en la desfeta més vergonyosa si persistia a aliar-se amb la reacció i seguir l'actual política anticomunista.

L'exemple ens ve de l'interior, dels guerrillers de l'obrer, dels pagesos i dels intel·lectuals, dels mestres i de tots els patriotes que, units, s'oposen a la tirania i amb la seva lluita minen les bases del franquisme. En aquesta unitat combatent dels catalans republicans i patriotes participen també, malgrat els desigs d'alguns dels seus dirigents, molts militants d'Esquerra. La mobilització per salvar

«... la unitat combatent d'Esquerra Republicana de Catalunya, partit progressiu i representant de les masses populars i avançades que no tenen una consciència de classe i el Partit Socialista Unificat de Catalunya, partit únic de la classe obrera catalana, és decisiva avui en la lluita contra Franco i Falange, contra la restauració monàrquica, contra el revivisciment dels reaccionaris catalans dirigits pel senyor Ventosa i Calvell, i demà per a la reconstrucció pacífica, fecunda, ràpida, de Catalunya.»

«El més gran exemple ens ve d'aquesta Agrupació Guerrillera de Llevant i Aragó que acaba de fer pública la crida que hem donat a conèixer en el nostre darrer número i invitant les forces de la Resistència a constituir el Consell Central de la Resistència d'Espanya i a elaborar un Programa nacional i democràtic capaç d'agrupar al seu voltant totes les forces republicanes i patriotes»

«No siguin aces, no us baralleu anglesos i els americans amb alemanys, ajunteu-vos i jo amb altres, per a fer la guerra a U.R.S.S.»

MOBILITZEM-NOS!

«Ja no són dotze, sinó setze, les penes de mort anunciades pel fiscal!»

«El repte criminal de Franco i Falange als pobles hispànics i a l'opinió democràtica mundial ha d'esperonar molt més la nostra acció. Cal salvar la vida dels patriotes catalans. Cal assegurar un procés civil i amb plenes garanties de defensa.»

Tots els patriotes catalans, sigui quina sigui llur ideologia política, han de sentir-se solidaris dels 80 herois que Franco pretén sacrificar, perquè ells són l'expressió viva de la resistència, perquè són ells l'honor i la força d'un Catalunya que no es sotmet i que renexerà més rica i plena, perquè són tots els catalans que hom vol ferir amb el sacrifici dels millors.

els 80 patriotes amenaçats de mort a Barcelona, en la qual participen la majoria de les organitzacions d'E.R.C. i l'Esquerra, al seu Consell Directiu d'Interior, demostrà que és possible unir-se per anar contra el franquisme, per lluitar.

«En les condicions actuals de la lluita, en les condicions previsible de la reconstrucció de Catalunya l'Esquerra és l'aliada natural del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Mireu-ho com vulguen: Dialècticament és així.»

«El més gran exemple ens ve d'aquesta Agrupació Guerrillera de Llevant i Aragó que acaba de fer pública la crida que hem donat a conèixer en el nostre darrer número i invitant les forces de la Resistència a constituir el Consell Central de la Resistència d'Espanya i a elaborar un Programa nacional i democràtic capaç d'agrupar al seu voltant totes les forces republicanes i patriotes»

«... la unitat combatent d'Esquerra Republicana de Catalunya, partit progressiu i representant de les masses populars i avançades que no tenen una consciència de classe i el Partit Socialista Unificat de Catalunya, partit únic de la classe obrera catalana, és decisiva avui en la lluita contra Franco i Falange, contra la restauració monàrquica, contra el revivisciment dels reaccionaris catalans dirigits pel senyor Ventosa i Calvell, i demà per a la reconstrucció pacífica, fecunda, ràpida, de Catalunya.»

L'Esquerra, però, s'enfonsaria en la desfeta més vergonyosa si persistia a aliar-se amb la reacció i seguir l'actual política anticomunista.

L'exemple ens ve de l'interior, dels guerrillers de l'obrer, dels pagesos i dels intel·lectuals, dels mestres i de tots els patriotes que, units, s'oposen a la tirania i amb la seva lluita minen les bases del franquisme. En aquesta unitat combatent dels catalans republicans i patriotes participen també, malgrat els desigs d'alguns dels seus dirigents, molts militants d'Esquerra. La mobilització per salvar

«... la unitat combatent d'Esquerra Republicana de Catalunya, partit progressiu i representant de les masses populars i avançades que no tenen una consciència de classe i el Partit Socialista Unificat de Catalunya, partit únic de la classe obrera catalana, és decisiva avui en la lluita contra Franco i Falange, contra la restauració monàrquica, contra el revivisciment dels reaccionaris catalans dirigits pel senyor Ventosa i Calvell, i demà per a la reconstrucció pacífica, fecunda, ràpida, de Catalunya.»

«El més gran exemple ens ve d'aquesta Agrupació Guerrillera de Llevant i Aragó que acaba de fer pública la crida que hem donat a conèixer en el nostre darrer número i invitant les forces de la Resistència a constituir el Consell Central de la Resistència d'Espanya i a elaborar un Programa nacional i democràtic capaç d'agrupar al seu voltant totes les forces republicanes i patriotes»

«No siguin aces, no us baralleu anglesos i els americans amb alemanys, ajunteu-vos i jo amb altres, per a fer la guerra a U.R.S.S.»

MOBILITZEM-NOS!

«Ja no són dotze, sinó setze, les penes de mort anunciades pel fiscal!»

«El repte criminal de Franco i Falange als pobles hispànics i a l'opinió democràtica mundial ha d'esperonar molt més la nostra acció. Cal salvar la vida dels patriotes catalans. Cal assegurar un procés civil i amb plenes garanties de defensa.»

Tots els patriotes catalans, sigui quina sigui llur ideologia política, han de sentir-se solidaris dels 80 herois que Franco pretén sacrificar, perquè ells són l'expressió viva de la resistència, perquè són ells l'honor i la força d'un Catalunya que no es sotmet i que renexerà més rica i plena, perquè són tots els catalans que hom vol ferir amb el sacrifici dels millors.

els 80 patriotes amenaçats de mort a Barcelona, en la qual participen la majoria de les organitzacions d'E.R.C. i l'Esquerra, al seu Consell Directiu d'Interior, demostrà que és possible unir-se per anar contra el franquisme, per lluitar.

«En les condicions actuals de la lluita, en les condicions previsible de la reconstrucció de Catalunya l'Esquerra és l'aliada natural del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Mireu-ho com vulguen: Dialècticament és així.»

«El més gran exemple ens ve d'aquesta Agrupació Guerrillera de Llevant i Aragó que acaba de fer pública la crida que hem donat a conèixer en el nostre darrer número i invitant les forces de la Resistència a constituir el Consell Central de la Resistència d'Espanya i a elaborar un Programa nacional i democràtic capaç d'agrupar al seu voltant totes les forces republicanes i patriotes»

«... la unitat combatent d'Esquerra Republicana de Catalunya, partit progressiu i representant de les masses populars i avançades que no tenen una consciència de classe i el Partit Socialista Unificat de Catalunya, partit únic de la classe obrera catalana, és decisiva avui en la lluita contra Franco i Falange, contra la restauració monàrquica, contra el revivisciment dels reaccionaris catalans dirigits pel senyor Ventosa i Calvell, i demà per a la reconstrucció pacífica, fecunda, ràpida, de Catalunya.»

L'Esquerra, però, s'enfonsaria en la desfeta més vergonyosa si persistia a aliar-se amb la reacció i seguir l'actual política anticomunista.

L'exemple ens ve de l'interior, dels guerrillers de l'obrer, dels pagesos i dels intel·lectuals, dels mestres i de tots els patriotes que, units, s'oposen a la tirania i amb la seva lluita minen les bases del franquisme. En aquesta unitat combatent dels catalans republicans i patriotes participen també, malgrat els desigs d'alguns dels seus dirigents, molts militants d'Esquerra. La mobilització per salvar

«... la unitat combatent d'Esquerra Republicana de Catalunya, partit progressiu i representant de les masses populars i avançades que no tenen una consciència de classe i el Partit Socialista Unificat de Catalunya, partit únic de la classe obrera catalana, és decisiva avui en la lluita contra Franco i Falange, contra la restauració monàrquica, contra el revivisciment dels reaccionaris catalans dirigits pel senyor Ventosa i Calvell, i demà per a la reconstrucció pacífica, fecunda, ràpida, de Catalunya.»

«El més gran exemple ens ve d'aquesta Agrupació Guerrillera de Llevant i Aragó que acaba de fer pública la crida que hem donat a conèixer en el nostre darrer número i invitant les forces de la Resistència a constituir el Consell Central de la Resistència d'Espanya i a elaborar un Programa nacional i democràtic capaç d'agrupar al seu voltant totes les forces republicanes i patriotes»

«No siguin aces, no us baralleu anglesos i els americans amb alemanys, ajunteu-vos i jo amb altres, per a fer la guerra a U.R.S.S.»

MOBILITZEM-NOS!

«Ja no són dotze, sinó setze, les penes de mort anunciades pel fiscal!»

«El repte criminal de Franco i Falange als pobles hispànics i a l'opinió democràtica mundial ha d'esperonar molt més la nostra acció. Cal salvar la vida dels patriotes catalans. Cal assegurar un procés civil i amb plenes garanties de defensa.»

Tots els patriotes catalans, sigui quina sigui llur ideologia política, han de sentir-se solidaris dels 80 herois que Franco pretén sacrificar, perquè ells són l'expressió viva de la resistència, perquè són ells l'honor i la força d'un Catalunya que no es sotmet i que renexerà més rica i plena, perquè són tots els catalans que hom vol ferir amb el sacrifici dels millors.

els 80 patriotes amenaçats de mort a Barcelona, en la qual participen la majoria de les organitzacions d'E.R.C. i l'Esquerra, al seu Consell Directiu d'Interior, demostrà que és possible unir-se per anar contra el franquisme, per lluitar.

«En les condicions actuals de la lluita, en les condicions previsible de la reconstrucció de Catalunya l'Esquerra és l'aliada natural del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Mireu-ho com vulguen: Dialècticament és així.»

«El més gran exemple ens ve d'aquesta Agrupació Guerrillera de Llevant i Aragó que acaba de fer pública la crida que hem donat a conèixer en el nostre darrer número i invitant les forces de la Resistència a constituir el Consell Central de la Resistència d'Espanya i a elaborar un Programa nacional i democràtic capaç d'agrupar al seu voltant totes les forces republicanes i patriotes»

«... la unitat combatent d'Esquerra Republicana de Catalunya, partit progressiu i representant de les masses populars i avançades que no tenen una consciència de classe i el Partit Socialista Unificat de Catalunya, partit únic de la classe obrera catalana, és decisiva avui en la lluita contra Franco i Falange, contra la restauració monàrquica, contra el revivisciment dels reaccionaris catalans dirigits pel senyor Ventosa i Calvell, i demà per a la reconstrucció pacífica, fecunda, ràpida, de Catalunya.»

L'Esquerra, però, s'enfonsaria en la desfeta més vergonyosa si persistia a aliar-se amb la reacció i seguir l'actual política anticomunista.

L'exemple ens ve de l'interior, dels guerrillers de l'obrer, dels pagesos i dels intel·lectuals, dels mestres i de tots els patriotes que, units, s'oposen a la tirania i amb la seva lluita minen les bases del franquisme. En aquesta unitat combatent dels catalans republicans i patriotes participen també, malgrat els desigs d'alguns dels seus dirigents, molts militants d'Esquerra. La mobilització per salvar

«... la unitat combatent d'Esquerra Republicana de Catalunya, partit progressiu i representant de les masses populars i avançades que no tenen una consciència de classe i el Partit Socialista Unificat de Catalunya, partit únic de la classe obrera catalana, és decisiva avui en la lluita contra Franco i Falange, contra la restauració monàrquica, contra el revivisciment dels reaccionaris catalans dirigits pel senyor Ventosa i Calvell, i demà per a la reconstrucció pacífica, fecunda, ràpida, de Catalunya.»

«El més gran exemple ens ve d'aquesta Agrupació Guerrillera de Llevant i Aragó que acaba de fer pública la crida que hem donat a conèixer en el nostre darrer número i invitant les forces de la Resistència a constituir el Consell Central de la Resistència d'Espanya i a elaborar un Programa nacional i democràtic capaç d'agrupar al seu voltant totes les forces republicanes i patriotes»

El Front Nacional txecoslovac

amb 6 milions i mig de vots ha guanyat les eleccions La reacció no s'ha atrevit a presentar candidats

Diumenge darrer fou un dia de joia a Txecoslovàquia. Els pobles...

txecoslovac ha estat la victòria de la unitat de les forces obreres i democràtiques i una desfeta de l'imperialisme intervencionista.

Mentrestant, i per a poder arribar-hi, ens cal lluitar, i lluitar units, perquè sense aquesta unitat no és possible vèncer.

Una victòria de la democràcia a Finlàndia

Amb motiu de les negociacions que van cristal·litzar amb el pacte d'amistat entre Finlàndia i la Unió Soviètica...

lització que feu sentir amb llurs actes vaguistes, amb llur vehemència i airada protesta, la voluntat ferma de fer recular els propòsits dels enemics reaccionaris.

Després d'aquesta acció de les masses i del poble identificat-se amb el seu Partit Comunista per ésser el que garantia més sòlida per a la salvaguarda de la sobirania i la independència del país...

Cap dels opositors del Govern no ha fet ús del dret legal de presentar una llista retoolada per mil signatures.

Cap dels opositors del Govern no ha fet ús del dret legal de presentar una llista retoolada per mil signatures.

Informacions rebudes de Catalunya ens descriuen la situació de la classe treballadora cada dia més insoportable sota el punt de vista alimentari i en les condicions d'habitabilitat.

ELS SALARIS Als tallers de reparacions de ferrocarrils situats al Clot, Barcelona, els obrers guanyen jornals de 14, 18 i 25 pessetes.

EL MENJAR Heus aqí un altre problema. Hem quedat que un treballador guanya entre 15 i 25 pessetes.

ELS LLOGUERS Una de les coses que mata les famílies pobres són els lloguers dels pisos. Són un resultat a les classes modestes i objecte d'un mercat especulatiu.

L'espantosa misèria del nostre poble

Informacions rebudes de Catalunya ens descriuen la situació de la classe treballadora cada dia més insoportable sota el punt de vista alimentari i en les condicions d'habitabilitat.

ALTRES DELICIES I no cal dir que ha renunciat al cinema i a totes les distraccions. El cinema costa 3 i 4 pessetes.

COM ES PAGA AQUESTA MISÈRIA? Com es paga tanta incògnia i tant de robaria? No cal dir que amb la salut o amb l'arbitri de l'estraperlo fet fora d'hores...

Els llibres De la pau i de la tranquil·litat

Potser perquè l'autor de La vida i la mort de Joan Prud'homme, i Pous i Pagès, ens tenia acostumats a coses millors, ens ha costat d'empassar...

Serà, doncs, que l'autor s'ha tornat veia i amb l'edat ha perdut els cultius? Menys, encara. I, si fos així, com podria pensar-ho un lector poc atent...

«Llibertat» o de «progrés» això no modifica les dades del problema ni altera el resultat inevitable.

El llibre és, en efecte, literalment il·legible, i suggereix la idea de donar un premi d'estímul al lector que arribi fins al capdavant sense deixar-se cap cosa.

El problema és molt més de fons que de superfície si es fan respectables i menyspreables reaccions. No són les facultats d'escriptor les que han minvat, per ara, en Pous i Pagès.

Aquesta crisi d'espiritualisme infantil i tan menys explicable en un home que, si la memòria no ens traïa, a l'èxili estem mancats de documents per a verificar detalls.

Les immoralitats del franquisme

Una informació de Barcelona conta algunes escenes de la immoralitat en la qual el règim franquista s'enfonsa.

Com una de les més típiques, un tramvia de la següent respecte: com molts policies del franquisme «treballen» en combinació amb els carteristes que operen pel tramvia i arreu on s'agombola gent.

El carterista camina de pressa seguit del guarda i, més endarrerat, del testimoni, el qual no sap què fer.

«Qui rep, en rigor, són els homes de la falç i del martell» amb els quals, segons Pous i Pagès, sembla molt endarrerat d'historia, els historians van fer «pacte i armistici» i aquests, a diferència dels exercicis nazis, encara belluguen.

«Qui rep, en rigor, són els homes de la falç i del martell» amb els quals, segons Pous i Pagès, sembla molt endarrerat d'historia, els historians van fer «pacte i armistici» i aquests, a diferència dels exercicis nazis, encara belluguen.

«Qui rep, en rigor, són els homes de la falç i del martell» amb els quals, segons Pous i Pagès, sembla molt endarrerat d'historia, els historians van fer «pacte i armistici» i aquests, a diferència dels exercicis nazis, encara belluguen.

CATALANS! Escolteu Ràdio Belgrad en les seves emissions en català cada dimecres i diumenge, a dos quarts d'onze del vespre per ondes curtes de 49,13 metres.

Els Sindicats txecoslovacs, guardians de la unitat popular

Si en règim capitalista el paper dels Sindicats és limitat, en el seu conjunt, a la lluita pel millorament de les condicions de vida dels treballadors, en un Estat de democràcia popular els Sindicats prenen part directament en l'edificació econòmica i en la creació progressiva de les condicions necessàries a la liquidació definitiva de l'exploració de l'home per l'home.

Praga un Congrés nacional dels Comitès d'Empresa i dels militants del M.S.R. Hi havia reunits 8.000 delegats d'obrers i d'empleats procedents de tots els recorns del país per a pronunciar-se sobre la política del moviment sindical i fixar la línia futura a seguir.

reglament de salaris dels empleats dels serveis públics i dels funcionaris de l'Estat, una revisió de la reforma agrària, una disminució dels impostos dels pagessos i els menestrels.

ELS COMITES D'ACCIO DEL FRONT NACIONAL El Congrés va prendre un acord particularment important en virtut del qual el Consell Central dels Sindicats, en tant que organisme superior del moviment sindical revolucionari unificat, cal que prengui la iniciativa de crear Comitès d'Acció del Front Nacional esportant d'elements reaccionaris.

La unió dels obrers i dels pagessos s'ha convertit en la força que ha sabut trencar i reduir al no res els esforços de la reacció. La unió dels obrers i dels pagessos es manifestà amb una força extraordinària en el Congrés quan es crearen els Comissions pagessos i se celebrà un miting grandis a Praga al qual assistiren cent mil pagessos i desenes de milers d'obrers de la capital.

La unió dels obrers i dels pagessos s'ha convertit en la força que ha sabut trencar i reduir al no res els esforços de la reacció. La unió dels obrers i dels pagessos es manifestà amb una força extraordinària en el Congrés quan es crearen els Comissions pagessos i se celebrà un miting grandis a Praga al qual assistiren cent mil pagessos i desenes de milers d'obrers de la capital.

ELS CONSELLS D'EMPRESA ESCOLA DELS TREBALLADORS La nacionalització ha plantejat noves tasques al moviment sindical revolucionari unificat de Txecoslovàquia (M.S.R.), el qual ha intervingut amb tota la seva autoritat per a enfortir la disciplina del treball en la producció, per a persuadir els treballadors que el benestar és garantit en definitiva, no solament per la quantitat de diners, sinó sobretot per la qualitat de productes, per valors nous, per les col·lectives d'habitants, etc. A les fàbriques i als tallers han estat creats nous organismes desacomunats fins a en la història del moviment sindical txecoslovac: els Comitès d'Empresa, els quals s'han convertit en una escola dels treballadors i dels obrers i de la qualitat de la producció.

per G. CLIMENT «Nosaltres evitem la catàstrofe. No permetrem que les forces reaccionàries amenacin el nostre desenvolupament. Per a garantir la nostra independència i la nostra llibertat, cal eliminar sistemàticament els paràsits, cal orientar-se amb pas ferm cap al socialisme, cal concertar una aliança segura amb els Estats eslaus i la Unió Soviètica socialista.»

«Nosaltres evitem la catàstrofe. No permetrem que les forces reaccionàries amenacin el nostre desenvolupament. Per a garantir la nostra independència i la nostra llibertat, cal eliminar sistemàticament els paràsits, cal orientar-se amb pas ferm cap al socialisme, cal concertar una aliança segura amb els Estats eslaus i la Unió Soviètica socialista.»

«Nosaltres evitem la catàstrofe. No permetrem que les forces reaccionàries amenacin el nostre desenvolupament. Per a garantir la nostra independència i la nostra llibertat, cal eliminar sistemàticament els paràsits, cal orientar-se amb pas ferm cap al socialisme, cal concertar una aliança segura amb els Estats eslaus i la Unió Soviètica socialista.»

«Nosaltres evitem la catàstrofe. No permetrem que les forces reaccionàries amenacin el nostre desenvolupament. Per a garantir la nostra independència i la nostra llibertat, cal eliminar sistemàticament els paràsits, cal orientar-se amb pas ferm cap al socialisme, cal concertar una aliança segura amb els Estats eslaus i la Unió Soviètica socialista.»

«Nosaltres evitem la catàstrofe. No permetrem que les forces reaccionàries amenacin el nostre desenvolupament. Per a garantir la nostra independència i la nostra llibertat, cal eliminar sistemàticament els paràsits, cal orientar-se amb pas ferm cap al socialisme, cal concertar una aliança segura amb els Estats eslaus i la Unió Soviètica socialista.»

«Nosaltres evitem la catàstrofe. No permetrem que les forces reaccionàries amenacin el nostre desenvolupament. Per a garantir la nostra independència i la nostra llibertat, cal eliminar sistemàticament els paràsits, cal orientar-se amb pas ferm cap al socialisme, cal concertar una aliança segura amb els Estats eslaus i la Unió Soviètica socialista.»

PER QUE "ABC" ensenya les dents A FRANCO Les organitzacions democràtiques en peu per salvar els 80

Com una confirmació més dels signes de descomposició del règim que tevoritzava Espanya, heu's ací quatre ratlles d'un editorial publicat la setmana passada a Madrid per Torcuato Luca de Tena a «ABC», presentant l'endemà de la multa que Franco ha imposat al marquès de Luca de Tena, pare de l'autor de l'article:

Parlant de la violenta manca de respecte que el règim té amb les opinions dels que no cobreguen ja a la parroquia de Franco, l'articulista afirma que s'ha arribat a...

No cal dir que el Torcuato Luca de Tena número 2 estrafà la història dels esdeveniments que es van produir abans de la sublevació en la qual van participar els elements que ara es desintegren de Franco, per tal com la República si ha pecat d'alguna cosa ha estat de generosa, massa generosa, de poc enèrgica amb els seus enemics.

Sense aquestes debilitats, uns quants afusellaments de generals de cop d'Estat, començant per Sanjurjo, haurien estat al nostre poble els horrors de la nostra guerra i els afegits pel terror franquista, mil vegades més volum que la pròpia guerra, amb la qual cosa es confirma la dita de Lenin segons la qual fa moltes més víctimes la contrarevolució que la revolució.

Acceptat aquest incís, registrem, perquè s'ho val, aquest nou símptoma de descomposició del règim que maritritza i arruïna Espanya. Perquè, que passa a Espanya? Passa que l'odi que el poble sent contra el règim i la lluita dels guerrillers i dels obrers en primer terme fa que l'edifici del franquisme trontolla cada vegada més i que amenaça de caure a la primera ventada.

I aquests èxits dels nostres pobles hi ha qui vol capitalitzar-los per mirar de salvar les essències del règim. D'aquí que molts, cada vegada més, dels elements que van ajudar Franco en l'obra que ha costat fins ara la vida d'un milió i mig d'espanyols amenacen fins i tot amb una nova guerra, no per tornar la democràcia als pobles hispànics, sinó per perpetuar el franquisme amb etiquetes diferents.

Tot i donant la importància que l'editorial d'«ABC» té, la importància exacta i no pas més, el nostre poble no oblidarà aquestes actituds es deuen a la seva pròpia lluita i per aquest camí seguirà a despit de totes les sirenes de la capitulació, a despit de les actuals arrogàncies dels que van anar aliats amb Franco i es van posar als peus de Hitler per odi al poble i que ara, per por al poble ja gairebé triomfant, cerquen la manera de fer-li una nova traïció.

La solució està en la democràcia autèntica, en la República que no tanca les portes a cap home ni a cap força patriòtica.

La barriada del Bon Pastor de Barcelona, mirall del franquisme

A la barriada del Bon Pastor, allà a Sant Andreu i tocant el Besòs, mossèn Cortines fa la seva demagògia entre els sis mil drapaires, jornaleros i caplaires que viuen amuntegats en una promiscuitat que fa tornar vermell i que constitueix un perill permanent contra la salut, en una aglomeració en la qual es donen freqüents casos de rògala, la còlera, l'escarlatina, el quart foc de les pobres vides que constitueixen la barriada.

En mig d'aquesta misèria espantosa, mossèn Cortines, rector de la barriada, prou enganya les campanes de la seva església, les quals, segons aquest rector, se senten a tres quilòmetres, però no al Bon Pastor. Per agafar tot el seu món de pobres d'una pobresa afrosa creada i mantinguda pel franquisme, el tal mossèn Cortines es val precisament d'aquesta misèria.

Quan necessiten el metge, quan han d'entrar a l'hospital, han de passar pels bons oficis de mossèn Cortines i visca la llibertat de pensament i de consciència.

Amb tot, com reconeix el mossèn en el seu interviu al «Diario de Barcelona», són centenars els malalts que es moren sense ell i sense assistència mèdica, per no capitular davant la Falange i els seus delegats més o menys espirituals.

Si recollim aquestes declaracions és per la constatació de la misèria que es menja aquella barriada barcelonina.

El cas del Bon Pastor, com Pequín, com Can Tunis és que no figuren a la llista de l'atracció de Forasters del franquisme. Barriades abandonades que mal en una Barcelona en la qual el Turó Parc és avui testimoni de les orgies i de les bacanal més escandaloses que registra la història del vici i de la gent de mal viure amb carnè de la Falange. Els pobres es moren com a mosques en barriades on l'aigua n'hi ha només quan plou, sense llum i sense comunicacions, sense serveis municipals de cap mena, sense assistència mèdica, sense escola, sense res que els recordi que formen part d'una ciutat moderna.

El franquisme és un règim ple de llagues purulentes, de brutícia física i moral, amb una discriminació insultant com mai no s'havia vist en la vida del nostre poble.

Aquesta barriada del Bon Pastor de Barcelona és el mirall de tota l'Espanya franquista.

Només poden treballar els falangistes

La premsa de Bilbao publicava la setmana passada aquesta notícia:

«Empresas y Aprendices. — Se recuerda a los muchachos de 14 a 21 años que, para ser atendidos en las Oficinas de Colocación es obligatoria la presentación del certificado de estar encuadrados en el Frente de Juventudes conforme a lo dispuesto. Las empresas que admitan a dichos menores sin la debida autorización serán sancionadas.» La qual cosa vol dir que es refusen els procediments per a l'afiliació obligatòria a les joventuts falangistes, per a engrandir la força una joventut que ha declarat la guerra fa nou anys als camisa-blau de Franco.

FITXA Ràdio Espanya Independent ha fet publicar els noms d'aquests botxins: Luis MANZANO MENDEZ, Governador de Girona, la policia del qual terroritzava aquelles comarques. QUINTANILLA, Cap de la Brigada social de Barcelona. Torturador de patriotes. José MONTOYA, Espia falangista. Vin a Perelada i fa viatges a França per a delatar els familiars dels emigrats. Silvio GORDO, Falangista que es va distingir en la repressió de la Poble de Segur. Pedro ROCAMORA, Director general de Propaganda. Condecorat pels seus serveis contra el poble. José BANEZ RUIZ, Inspector de Presons de la Primera Regió. Torturador, entre altres d'Argus i Zorua. Patriotes! Recorden-vos d'aquests noms.

«Procedes Sulzer»

Els obrers i empleats de «Procedes Sulzer», fàbrica de motors Diesel per a l'aviació i la marina establerta a St. Denis (Sena) han tramès 15 cartes amb centenars de signatures a les autoritats franquistes i organismes internacionals.

Els ferroviaris francesos

El Comitè Nacional del Sindicat Nacional de Ferroviaris de França s'ha adreçat, en nom dels seus 400.000 afiliats, a les autoritats franquistes protestant contra el procés de Barcelona.

Els treballadors de l'Agricultura i Boscos

La Federació Nacional dels Treballadors de l'Agricultura i Boscos de França s'ha adreçat als ambaixadors de la Gran Bretanya i els Estats Units i al President del Govern de la República francesa demanant que intercedeixin a favor dels 80 processats de Barcelona.

«Le Paysan»

El setmanari «Le Paysan», òrgan de la Federació Nacional de Treballadors de l'Agricultura de França va publicar en el seu número del dia 8 de maig una crida en favor dels 80 patriotes de Barcelona i invita les seves seccions a mobilitzar-se per a salvar-los.

Una protesta unitària

Un grup de catalans i espanyols de diferents organitzacions polítiques, entre ells diversos militants de la C.N.T., de la U.G.T. i del P.S.O.E. que viuen a Montigny (Sena i Marne) han adreçat al senyor Bidault una carta pregonant que intervingui a favor dels patriotes processats a Barcelona.

Els catalans de districte X

Un grup de catalans residents al districte X de París i pertanyents a diverses organitzacions s'ha adreçat al President Iria demanant-li que intervingui prop dels organismes internacionals competents.

Una escola professional protesta

Els alumnes i professors de l'Escola Professional de la Construcció de París ha adreçat certes al bisbe de Barcelona, al consolat franquista i al dels Estats Units a París, cartes amb més de 1.500 signatures protestant contra la farsa gagnant que es pretén realitzar contra la vida i la llibertat de 80 antifranquistes catalans.

Ràdio Espanya Independent

Aquesta valenta emissora s'ha fet ressò, en diverses emissions, de la campanya contra el procés dels 80 patriotes de Barcelona i està difonent protestes i denunciant davant dels pobles hispànics i l'opinió democràtica internacional el crim que Franco prepara a Barcelona.

Un grup de compatriotes

Les 400 delegades assistents al Congrés femení de la C.G.T. de la regió parisense han pres l'acord d'adreçar resolucions de protesta al governador militar de Barcelona i, demanant que intervingui a favor dels processats, al senyor president de la República francesa i al senyor Georges Bidault.

Un grup de compatriotes

Un grup de 15 compatriotes, catalans i espanyols, que resideixen a Sevres (Sena i Oise), pertanyents a diferents organitzacions polítiques, s'han adreçat al President Iria demanant-li la seva intervenció.

Una protesta unitària

Un grup de catalans i espanyols de diferents organitzacions polítiques, entre ells diversos militants de la C.N.T., de la U.G.T. i del P.S.O.E. que viuen a Montigny (Sena i Marne) han adreçat al senyor Bidault una carta pregonant que intervingui a favor dels patriotes processats a Barcelona.

Una protesta unitària

Un grup de catalans i espanyols de diferents organitzacions polítiques, entre ells diversos militants de la C.N.T., de la U.G.T. i del P.S.O.E. que viuen a Montigny (Sena i Marne) han adreçat al senyor Bidault una carta pregonant que intervingui a favor dels patriotes processats a Barcelona.

Una protesta unitària

Un grup de catalans i espanyols de diferents organitzacions polítiques, entre ells diversos militants de la C.N.T., de la U.G.T. i del P.S.O.E. que viuen a Montigny (Sena i Marne) han adreçat al senyor Bidault una carta pregonant que intervingui a favor dels patriotes processats a Barcelona.

Una carta de la Presidència de la Generalitat

Per encàrrec del President de la Generalitat de Catalunya senyor Josep Iria, el secretari general de la Presidència s'ha adreçat, als signats de la carta que li van enviar darrerament les organitzacions republicanes catalanes de París.

En aquesta carta els fa patent que el President de la Generalitat ha fet gestions per a contribuir a salvar la vida i la llibertat dels 80 patriotes detinguts a Barcelona.

Dels establiments «Voisin»

Els treballadors dels establiments «Voisin» d'Issy-les-Moulineaux (Sena) han adreçat 14 cartes amb més de 900 signatures i adreçades a les autoritats franquistes reclamant un procés públic i amb garanties.

A Bagnolet

Els ex-combatents francesos de les Brigades Internacionals han adreçat una enèrgica carta a l'alcalde de Barcelona demanant que intervingui a favor dels 80 processats.

Kremlin-Bicetre

El Comitè Intersindical (C.G.T.) de Kremlin-Bicetre (Sena) ha adreçat una carta al ministre d'Asser estrangers del Govern francès demanant que intervingui a favor dels 80 patriotes processats.

Una protesta unitària

Un grup de catalans i espanyols de diferents organitzacions polítiques, entre ells diversos militants de la C.N.T., de la U.G.T. i del P.S.O.E. que viuen a Montigny (Sena i Marne) han adreçat al senyor Bidault una carta pregonant que intervingui a favor dels patriotes processats a Barcelona.

Una protesta unitària

Un grup de catalans i espanyols de diferents organitzacions polítiques, entre ells diversos militants de la C.N.T., de la U.G.T. i del P.S.O.E. que viuen a Montigny (Sena i Marne) han adreçat al senyor Bidault una carta pregonant que intervingui a favor dels patriotes processats a Barcelona.

Una protesta unitària

Un grup de catalans i espanyols de diferents organitzacions polítiques, entre ells diversos militants de la C.N.T., de la U.G.T. i del P.S.O.E. que viuen a Montigny (Sena i Marne) han adreçat al senyor Bidault una carta pregonant que intervingui a favor dels patriotes processats a Barcelona.

Una protesta unitària

Un grup de catalans i espanyols de diferents organitzacions polítiques, entre ells diversos militants de la C.N.T., de la U.G.T. i del P.S.O.E. que viuen a Montigny (Sena i Marne) han adreçat al senyor Bidault una carta pregonant que intervingui a favor dels patriotes processats a Barcelona.

Una protesta unitària

Un grup de catalans i espanyols de diferents organitzacions polítiques, entre ells diversos militants de la C.N.T., de la U.G.T. i del P.S.O.E. que viuen a Montigny (Sena i Marne) han adreçat al senyor Bidault una carta pregonant que intervingui a favor dels patriotes processats a Barcelona.

Una protesta unitària

Un grup de catalans i espanyols de diferents organitzacions polítiques, entre ells diversos militants de la C.N.T., de la U.G.T. i del P.S.O.E. que viuen a Montigny (Sena i Marne) han adreçat al senyor Bidault una carta pregonant que intervingui a favor dels patriotes processats a Barcelona.

Una protesta unitària

Un grup de catalans i espanyols de diferents organitzacions polítiques, entre ells diversos militants de la C.N.T., de la U.G.T. i del P.S.O.E. que viuen a Montigny (Sena i Marne) han adreçat al senyor Bidault una carta pregonant que intervingui a favor dels patriotes processats a Barcelona.

Una protesta unitària

Un grup de catalans i espanyols de diferents organitzacions polítiques, entre ells diversos militants de la C.N.T., de la U.G.T. i del P.S.O.E. que viuen a Montigny (Sena i Marne) han adreçat al senyor Bidault una carta pregonant que intervingui a favor dels patriotes processats a Barcelona.

Una protesta unitària

Un grup de catalans i espanyols de diferents organitzacions polítiques, entre ells diversos militants de la C.N.T., de la U.G.T. i del P.S.O.E. que viuen a Montigny (Sena i Marne) han adreçat al senyor Bidault una carta pregonant que intervingui a favor dels patriotes processats a Barcelona.

Una protesta unitària

Un grup de catalans i espanyols de diferents organitzacions polítiques, entre ells diversos militants de la C.N.T., de la U.G.T. i del P.S.O.E. que viuen a Montigny (Sena i Marne) han adreçat al senyor Bidault una carta pregonant que intervingui a favor dels patriotes processats a Barcelona.

Una carta de la Presidència de la Generalitat

Per encàrrec del President de la Generalitat de Catalunya senyor Josep Iria, el secretari general de la Presidència s'ha adreçat, als signats de la carta que li van enviar darrerament les organitzacions republicanes catalanes de París.

En aquesta carta els fa patent que el President de la Generalitat ha fet gestions per a contribuir a salvar la vida i la llibertat dels 80 patriotes detinguts a Barcelona.

Dels establiments «Voisin»

Els treballadors dels establiments «Voisin» d'Issy-les-Moulineaux (Sena) han adreçat 14 cartes amb més de 900 signatures i adreçades a les autoritats franquistes reclamant un procés públic i amb garanties.

A Bagnolet

Els ex-combatents francesos de les Brigades Internacionals han adreçat una enèrgica carta a l'alcalde de Barcelona demanant que intervingui a favor dels 80 processats.

Kremlin-Bicetre

El Comitè Intersindical (C.G.T.) de Kremlin-Bicetre (Sena) ha adreçat una carta al ministre d'Asser estrangers del Govern francès demanant que intervingui a favor dels 80 patriotes processats.

Una protesta unitària

Un grup de catalans i espanyols de diferents organitzacions polítiques, entre ells diversos militants de la C.N.T., de la U.G.T. i del P.S.O.E. que viuen a Montigny (Sena i Marne) han adreçat al senyor Bidault una carta pregonant que intervingui a favor dels patriotes processats a Barcelona.

Els catalans de districte X

Un grup de catalans residents al districte X de París i pertanyents a diverses organitzacions s'ha adreçat al President Iria demanant-li que intervingui prop dels organismes internacionals competents.

Una escola professional protesta

Els alumnes i professors de l'Escola Professional de la Construcció de París ha adreçat certes al bisbe de Barcelona, al consolat franquista i al dels Estats Units a París, cartes amb més de 1.500 signatures protestant contra la farsa gagnant que es pretén realitzar contra la vida i la llibertat de 80 antifranquistes catalans.

Ràdio Espanya Independent

Aquesta valenta emissora s'ha fet ressò, en diverses emissions, de la campanya contra el procés dels 80 patriotes de Barcelona i està difonent protestes i denunciant davant dels pobles hispànics i l'opinió democràtica internacional el crim que Franco prepara a Barcelona.

Un grup de compatriotes

Les 400 delegades assistents al Congrés femení de la C.G.T. de la regió parisense han pres l'acord d'adreçar resolucions de protesta al governador militar de Barcelona i, demanant que intervingui a favor dels processats, al senyor president de la República francesa i al senyor Georges Bidault.

Un grup de compatriotes

Un grup de 15 compatriotes, catalans i espanyols, que resideixen a Sevres (Sena i Oise), pertanyents a diferents organitzacions polítiques, s'han adreçat al President Iria demanant-li la seva intervenció.

Una protesta unitària

Un grup de catalans i espanyols de diferents organitzacions polítiques, entre ells diversos militants de la C.N.T., de la U.G.T. i del P.S.O.E. que viuen a Montigny (Sena i Marne) han adreçat al senyor Bidault una carta pregonant que intervingui a favor dels patriotes processats a Barcelona.

Una protesta unitària

Un grup de catalans i espanyols de diferents organitzacions polítiques, entre ells diversos militants de la C.N.T., de la U.G.T. i del P.S.O.E. que viuen a Montigny (Sena i Marne) han adreçat al senyor Bidault una carta pregonant que intervingui a favor dels patriotes processats a Barcelona.

Una protesta unitària

Un grup de catalans i espanyols de diferents organitzacions polítiques, entre ells diversos militants de la C.N.T., de la U.G.T. i del P.S.O.E. que viuen a Montigny (Sena i Marne) han adreçat al senyor Bidault una carta pregonant que intervingui a favor dels patriotes processats a Barcelona.

Una protesta unitària

Un grup de catalans i espanyols de diferents organitzacions polítiques, entre ells diversos militants de la C.N.T., de la U.G.T. i del P.S.O.E. que viuen a Montigny (Sena i Marne) han adreçat al senyor Bidault una carta pregonant que intervingui a favor dels patriotes processats a Barcelona.

Un Comitè contra el terror.

A Paulhaguet (Haute-Loire), s'ha constituït un Comitè de lluita contra el terror rrfanquista format per representants de totes les organitzacions democràtiques franceses.

Formen part d'aquest Comitè: el senyor Jean Bernard, president de M.R.P.; el senyor Henri Serpouy de la Federació Departamental de la S.F.I.O.; el senyor M. Mallat, funcionari, la camarada Marcelle Idolpe, secretària federal del P.C.F.; la senyora Madet, de la U.F.P.; la senyora Robert; el senyor Sabatier, el senyor M. Varenne; el senyor G. i el senyor Merle, de la C.G.T.

«France-Espagne» organitza la mobilització

El Comitè Nacional de l'Associació France-Espagne ens comunica alguns resultats de la mobilització organitzada per a salvar la vida i la llibertat dels patriotes processats a Barcelona.

Entre altres, han pres resolucions i han enviat protestes: Un grup de mestres de Valenciay (Indres); Unió de Sindicats de Ferruyville (Tunisia); un grup d'habitants del barri Bièvres-Mabert de París (5^a); el Comitè de Defensa de la Llibertat i la Pau de Montargis (Loiret); la U.R.F. d'Etrecuy (Sena i Oise); un grup de republicans francesos que viuen al carrer Prony (París 17^a); un grup de 150 habitants del districte 19 de París; els obrers de la fàbrica Saurer de Suresnes (Sena) han tramès 11 cartes amb 350 signatures; una petició dels treballadors de Suresnes a la fàbrica S.N.E.C.N.A. de Suresnes; una petició dels habitants de Poix (Ariège); dels habitants dels districtes 5 i 18 de París; 13 cartes de petició amb 210 signatures dels treballadors de la fàbrica S.N.C.A.S.E. de la Courneuve; 10 llistes de petició amb 210 signatures de la S.N.C.A.S.O. de Suresnes; una llista de protestes de St-Brieuc; 1 carta de protesta, signada per totes les organitzacions democràtiques d'Aubin; els vigilants de la fàbrica S.N.E.C.M.A. d'Argentan; 13 llistes amb 1.200 signatures de París adreçades a Barcelona i 2 llistes amb més de 1.000 signatures enviades al senyor Bidault.

Una resolució de la Dordogne

El personal de la Societat Anònima de Treballs Metàlics de Mussidan (Dordogne) ha adoptat una resolució protestant contra el terror franquista i reclama garanties per als 80 processats de Barcelona.

Aquesta resolució, que ha estat enviada a les autoritats franquistes i als organismes internacionals, anava signada per 135 obrers, quadres i tècnics de l'empresa.

Mobilització a Tarbes

Els ciutadans francesos de Tarbes han adreçat 10 cartes a les autoritats franquistes de Barcelona i a l'O.N.U., F.S.M. i Govern francès.

El Comitè departamental de France-Espagne ha començat una mobilització intensa de totes les organitzacions del departament perquè protestin pel nou crim que Franco prepara a Barcelona.

Bagnères-de-Bigorre

Els habitants d'aquesta localitat han enviat diverses llistes amb més de 800 signatures a les autoritats franquistes protestant contra el procés de Barcelona.

L'Ajuntament de Bagnères-de-Bigorre ha tramès una carta al senyor Georges Bidault demanant-li que intervingui a favor dels patriotes catalans amenaçats de mort.

La joventut francesa

Amb motiu de la concentració juvenil de primavera, els joves participants a la desfilla van enviar diverses cartes a les autoritats franquistes, al senyor Georges Bidault i a l'O.N.U.

Alès i la Gran Combe

Els ciutadans francesos de Alès i la Gran Combe han adreçat cartes als consols de la Gran Bretanya i els Estats Units a Barcelona.

Les idees del cardenal PLA I DENIEL

El cardenal primat, doctor Pla i Deniel, va dir fa pocs dies a Crivulos, a la província de Toledo, sobre el descans dominical: «... es lamentable que entre les moltes glòries i serveis que Espanya ha prestat a la Religió se centra, sin embargo, LA MANCHA NEGRA del incumplimiento del descanso dominical.»

Naturalment que el cardenal Pla i Deniel no reivindica el descans del diumenge com una conquesta de la classe treballadora ni per imperiosa de la salut física dels treballadors, sinó que recorda un manament de Roma perquè tothom voti a missa un cop cada setmana.

D'allò del no parla l'arquebisbe de Toledo és per que els treballadors no compleixen el precepte de santificar el diumenge: si per incredulls o simplement perquè prou feina tenen a completar-se una setmanada massa magra amb els dies de treballar en un país en el qual la legislació social és un mitjà d'engà que Franco és al Poder.

D'aquesta taca negra el cardenal Pla i Deniel no en diu absolutament res per mor de no molestar el seu autor, Franco, el qual ha instaurat al nostre país un règim de treball inspirat pels negres més negres que han passat per la nostra història i només a profit dels explotadors de la classe obrera i de la pagessa hispànica.

Amb la qual cosa es demostra una vegada més que els bisbes no més es preocupen d'estar bé amb els terratinents, els capitalistes, CAPELLANS EN COMPTES DE TECNICS

El delegat nacional de Sindicats Verticals, Fermín Sanz Orrio, va anar a Barcelona el dia 19 del mes passat a inaugurar una casa caserna a la Barceloneta el p'sos de la qual estan destinats als falangistes que diu que treballen als mercats de la capital.

Abans de la inauguració, passat per cap bisbe Modrogo, i per cap «La Vanguardia» del dia 20, «... hizo entrega de diez mil pesetas, cantidad con la que colaborará anualmente la Organización Sindical al sostenimiento de decas para seminaristas e hijos de productores.» De manera que els Sindicats Verticals ajuden a fabricar capellans en lloc d'ajudar els obrers a convertir-se en tècnics, d'ajudar-los a perfeccionar-se en llurs oficis, d'ajudar-los a redimir-se de llur condició de manobres.

El franquisme és tanmateix el règim de la incultura i per a qual més un assessor eclesiàstic que no pas un tècnic o un catequètic. Val més un seminari que una universitat. És el crit de Millan Astray aplicat a norma de govern. Si el franquisme durava guai, els espanyols acabarien anant de quatre grapes.

DEL NOSTRE POBLE INDOMIT Una Falla, monument d'antifranquisme

La cosa s'esqueixa. El franquisme està ple de forats per tot arreu i ara algua pels quatre costats de l'edifici de l'Estat nacional sindicalista i fa ja més pudor que l'osari de l'Escorial.

Aneu per on vulguen de la Península i trobareu mostres d'aquesta descomposició per tot arreu. Les parets de tot Espanya van plenes d'inscripcions fetes amb guix o quitrà que diuen com el franquisme és un règim de lladres i d'assassins, cada cop més maledits. Amb ironia o aeriostat, segons les circumstàncies, el poble ho aprofita tot per proclamar el seu fàstic i el seu odi contra el franquisme.

I en el gravat que publiquem teniu un exemple del que diem. Es tracta d'una reproducció de la falla «Treta de la revista oficial fallera» que els valencians van muntar aquest any el 19 de març als carrers de Cuba i Dènia de la capital del Túria, la plantada de la qual deia així en el dialecte del país: «En deportes i en deportistes l'estraperlo s'obri pas fent rics als estraperlistes.»

Fet el favor de dir-nos si la falla en qüestió no tenia intenció política i si no apuntava directament als sabots del règim que s'han fet milionaris amb l'estraperlo. Només mancaven els retrats dels generals Saliquet, Borbon i Franco.

Aquestes s'espases de la falla valenciana és tot un monument de la gràcia i de l'antifranquisme d'un poble que es manifesta com pot i que ho aprofita tot per a manifestar-se. Com es nota la influència dels guerrillers que lluiten prop d'allí! D'aquestes terres tan properes del teatre d'operacions de les heroiques unitats de l'Agrupació Guerrillera de Llewant i Aragó que tantes derrotes ha ocasionat a les forces repressives del franquisme. Només els capituladors, els covards i els traïdors són capaços de no saber veure l'immens tresor del patriotisme del nostre poble i la seva insubornable voluntat de no plegar-se als peus dels lladres, els bergants i els botxins que han assaltat el Poder amb l'ajut de Hitler.

Que ho tinguin, doncs, en compte. Si el franquisme amb tot el seu terror no ha arribat a poder ofegar la flama del patriotisme del nostre poble, menys podrà fer-ho el franquisme rescatat que els capituladors intenten servir-nos.

El nostre poble segueix lluitant en mig del terror franquista

Dos confidentes menys No troben voluntaris